

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXVI	Warszawa, dnia 27 czerwca 1949 r.	Nr 11
----------	-----------------------------------	-------

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
Poz. 43. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia 1945 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów o sporządzaniu przez urzędy i agencje pocztowe protestu weksli*).	79

ZARZĄDZENIA:

Poz. 44. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 11 czerwca 1949 r. o organizacji i zakresie działania aparatu oszczędnościowego w Resorcie Poczty i Telegrafów.	80
Poz. 45. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 czerwca 1949 r. o zmianie regulaminu o służbie gazetowej.	81
Poz. 46. Częściowa zmiana instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych.	81
Poz. 47. Opłaty za listy polecone i za poświadczaniem odbioru nadawane przez PKO.	82
Poz. 48. Uzupełnienie (Nr 6) przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę“.	82
Poz. 49. Uzupełnienie (Nr 7) przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę“.	83

OKÓLNIKI:

Doręczanie pism urzędowych przez gminy. — Zbieranie i nadsyłanie informacji o zastępstwie adwokackim. — Ryczałtowanie opłat za przesyłki listowe Narodowego Banku Polskiego. — Wpłaty z inkasa składek członkowskich Związków Zawodowych. — Wydzielanie przedmiotów z paczek zagranicznych. — Wprowadzenie druku nr 628 pod nazwą „Lista wypłat dodatku za pracę w pocztach ruchomych“. — Ograniczenie służby telegraficznej z Birma. — Ograniczenie służby telegraficznej z Chinami. — Zakaz wydawania druków manipulacyjnych i wydawnictw przez Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów.	85
---	----

KOMUNIKATY:

Nowe bloczki do przyjmowania zleceń na prenumeratę czasopism. — Poszukiwanie dłużników. — Legitymacje unieważnione.	88
---	----

*) Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 214.

Poz. 43.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 kwietnia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia 1945 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów o sporządzaniu przez urzędy i agencje pocztowe protestu weksli.

Na podstawie art. 95 prawa wekslowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 37, poz. 282) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia 1945 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów

o sporządzaniu przez urzędy i agencje pocztowe protestu weksli (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 199) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Urzędy pocztowe sporządzają protesty z powodu niezapłacenia weksli w miejscowym okręgu doręczeń bez ograniczenia sumy, agencje pocztowe zaś — do sumy 100.000 zł.

W okręgu doręczeń listonosza wiejskiego u-

Minister Sprawiedliwości: H. Świątkowski.

Minister Poczt i Telegrafów: W. Szymanowski.

ZARZĄDZENIA:

Poz. 44.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 11 czerwca 1949 r.

o organizacji i zakresie działania aparatu oszczędnościowego w Resorcie Poczt i Telegrafów.

I.

Organizacja aparatu oszczędnościowego.

1. Do prowadzenia akcji oszczędnościowej w Resorcie Poczt i Telegrafów powołani zostali: Komisarz Oszczędnościowy Ministerstwa Poczt i Telegrafów oraz Komisarze Oszczędnościowi przy Dyrekcjach Okręgów P. i T. i Państwowym Instytucie Telekomunikacyjnym.

2. Komisarz Oszczędnościowy Min. P. i T. podlega służbowo bezpośrednio Ministrowi Poczt i Telegrafów, a Okręgowi Komisarze Oszczędnościowi Dyrektorom Okręgów P. i T.

3. Poruczone zadania Komisarz Oszczędnościowy Min. P. i T. wykonywuje przez:

- a) kilkuosobowy zespół biura, złożony z pracowników delegowanych z Departamentu Ogólnego Min. P. i T.;
- b) okręgowych Komisarzy Oszczędnościowych przy Dyrekcjach Okr. PiT.

II.

Zakres działania Komisarza Oszczędnościowego Min. P. i T.

1. Komisarz Oszczędnościowy Min. P. i T. sprawuje ogólny nadzór nad realizacją zadań oszczędnościowych przedsięwziętych w Resorcie P. i T. posiłkując się:

- a) analizą kontroli przebiegu akcji oszczędnościowej w terenie, dokonywanej przez aparat własny (pracowników biura i okręgowych Komisarzy) oraz przez inspektorów kontroli wewnętrznej Min. P. i T., których sprawozdania z inspekcji przeprowadzonych na odcinku oszczędnościowym otrzymuje do wglądu;
- b) wynikami analizy okresowych sprawozdań o przebiegu i realizacji planowanej oszczędności, przeprowadzonej przez komórkę Planowania Min. P. i T. w odniesieniu do planu oszczędnościowego w zakresie eksploatacji i inwestycji w p. p.

urzędy i agencje pocztowe sporządzają protesty z powodu niezapłacenia weksli do wysokości sumy, do której inkasa są uprawnieni według przepisów ordynacji pocztowej listonosze wiejscy“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

P. P. T. i T. i Jednostek Centralnych, zaś przez Wydział Budżetowo-Kasowy odnośnie planu oszczędnościowego administracji Min. P. i T.;

- c) treścią sprawozdań o przebiegu i realizacji zadań oszczędnościowych sporządzanych przez komórkę Planowania Min. P. i T. dla P. K. P. G. i Wydziału Budżetowo-Kasowego Min. P. i T. dla Ministerstwa Skarbu;
- d) oceną bieżących miesięcznych raportów z przebiegu i wykonania zadań oszczędnościowych sporządzanych i przedstawianych przez okręgowych Komisarzy Oszczędnościowych.

2. Współdziała z właściwymi komórkami organizacyjnymi Min. P. i T. w opracowaniu zarządzeń, mających na celu osiągnięcia oszczędnościowe i podniesienie dochodowości p.p. P.P. T. i T.

3. Występuje do poszczególnych komórek organizacyjnych Min. P. i T. z własnymi wnioskami w zakresie przeprowadzania koniecznych oszczędności oraz wskazuje te odcinki służby p.t. gdzie należałoby szukać dodatkowych źródeł oszczędności.

4. Podejmuje bezzwłocznie interwencję w kierunku usunięcia ujawnionych trudności przy wykonywaniu zadań oszczędnościowych.

5. Współdziała przy opracowaniu preliminarza budżetowego i planu inwestycyjnego.

6. Współpracuje z Głównym Komitetem Współzawodnictwa Pracy w kierunku zwalczania marnotrawstwa w Resorcie P. i T., stałego ożywiania ruchu współzawodnictwa pracy oraz czuwania nad realizacją zgłoszonych przez pracowników p.t. pomysłów racjonalizatorskich i nowatorskich w służbie p.t.

7. Informuje Ministra Poczt i Telegrafów o stopniu postępu systemu oszczędnościowego oraz niedomaganiach w podejmowaniu i realizacji wytkniętych kierunków wygospodarowania oszczędności w Resorcie P. i T.

III.

Zakres działania**Okręgowych Komisarzy Oszczędnościowych.**

Okręgowi Komisarze Oszczędnościowi:

1. Sprawują ogólny nadzór nad wykonaniem zatwierdzonych planów oszczędnościowych w porozumieniu z Dyrektorami Okręgów P. i T. (P.I.T.), którzy są odpowiedzialni za wykonanie tych planów.

2. Biorą udział w opracowaniu przez komórki Planowania okresowych planów oszczędnościowych, do których materiał przedstawiony przez poszczególne placówki p.t. musi być przepracowany przez fachowe Oddziały Dyrekcji Okr. P. i T.

3. Badają wykonanie planu oszczędnościowego oraz realizację zadań oszczędnościowych, posiłkując się okresowymi sprawozdaniami z wykonania planu oszczędnościowego oraz analizami z przebiegu wykonania tego planu, zestawionymi i opracowanymi przez komórki Planowania Dyrekcji Okr. P. i T.

4. Wykonują osobiście kontrolę realizacji zadań oszczędnościowych w terenie, wykorzystując sprawozdania okręgowych inspektorów kontroli.

5. Występują z własnymi wnioskami i współdziałają z poszczególnymi komórkami organizacyjnymi Okręgu P. i T. w kierunku wyszukiwania nowych źródeł oszczędności.

6. Czuwają nad wykonaniem zarządzeń Komisarza Oszczędnościowego Min. P. i T.

7. Podejmują bezzwłocznie interwencję w kierunku usuwania ujawnionych trudności przy wykonywaniu zadań oszczędnościowych.

8. Składają miesięczne raporty informacyjne z przebiegu wykonania planu oszczędnościowego oraz swojej działalności Komisarzowi Oszczędnościowemu Min. P. i T. i przełożonemu Dyrektorowi Okręgu.

9. Wywierają wpływ na kierownictwa jednostek organizacyjnych Okręgu p.t. w kierunku uwzględniania elementu oszczędnościowego we wszystkich zamierzeniach i zarządzeniach.

10. Współdziałają z Okręgowymi Komitetami Współzawodnictwa Pracy.

11. Współdziałają w przygotowaniu i przebiegu porad wytwórczych w placówkach p.t. na terenie Okręgu.

IV.

Przepisy końcowe.

1. Wszystkie jednostki organizacyjne Okręgów P. i T. i ich pracownicy obowiązani są do udzielania Komisarzowi Oszczędnościowemu w ramach ich kompetencji, wyjaśnień związanych z działalnością w zakresie akcji oszczędnościowej.

2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 15.I.1949 r. o ustanowieniu funkcji Komisarza Oszczędnościowego Min. P. i T. (Dz. U. Min. P. i T. Nr 3, poz. 4 z 1949 r.) oraz zarządzenie Nr KO 12 z dnia 14.II 1949 r. o organizacji i zakresie działania aparatu oszczędnościowego w Resorcie Poczt i Telegrafów (Dz. U. Min. P. i T. Nr 4, poz. 9 z 1949 r.).

Minister Poczt i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

Poz. 45.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 czerwca 1949 r. o zmianie regulaminu służby gazetowej.

W regulaminie służby gazetowej „Sprzedaż czasopism przez urzędy pocztowe“, przesłanym wszystkim Dyrekcjom Okr. P. i T. i placówkom p.t. w przedruku przy zarządzeniu z dnia 7 lutego 1949 r. Nr PK.325 o wprowadzeniu sprzedaży czasopism przez placówkę p.t., w § 45 dodaje się jako drugi ustęp o następującym brzmieniu:

„Jeżeli urząd dokonuje sprzedaży różnych czasopism, należy wykazy sprzedaży czasopism oznaczyć w prawym górnym rogu kolejnymi numerami“.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r.

Minister Poczt i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

Poz. 46.

Częściowa zmiana instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych.

W instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych z dnia 3 maja 1948 r. Nr PZ. 520 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 11, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Ze zwolnień uzyskania przez strony pozwoleń wywozu korzystają:

a) przesyłki pocztowe zawierające towary

nie mające charakteru handlowego o wadze do 500 g w jednej przesyłce.

Waga przesyłek pocztowych, zawierających tylko jeden egzemplarz książki lub innego wydawnictwa nakładu powojennego, może przekraczać 500 g.

Za nie mające charakteru handlowego należy uważać takie przesyłki, które sądząc z jakości, ilości względnie różnorodnego składu towarów, nie są przeznaczone do sprzedaży; mogą one zawierać zarówno przedmioty używane jak i nowe, wysyłane jako pamiątki, upominki względnie w celach propagandowych.

Wywóz tego rodzaju nie może mieć znamion omijania ogólnego zakazu wywozu.

Zbyt częste nadawanie przesyłek, jak również nadawanie przesyłek w większej ilości przez jednego nadawcę bądź pod adresem jednego odbiorcy, a także nadawanie przesyłek zawierających przedmioty, które w ramach 500-gramowej przesyłki nie stanowią całości przedmiotu użytkowego n.p. po jednym bucie, część poprutego ubrania lub palta, część książki i tp. jako wskazujące na zamiar wykorzystania ulgi wynikającej z niniejszego zarządzenia dla obejścia zakazu wywozu — jest niedopuszczalne.

Ograniczenie odnośnie częstotliwości wysyłania przesyłek nie ma zastosowania wyłącznie do przesyłek z czasopismami;

- b) książki, broszury, czasopisma, gazety w języku polskim i językach obcych, wysyłane przez Spółdzielnie Wydawnicze „Czytelnik“, „Wiedza“, „Książka“, „Rossika“, „Wolność“ i Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej;
- c) wszelkie reklamowe: plakaty, książki, broszury, cenniki, katalogi, prospekty itp.

firm polskich oraz podobne druki, dotyczące propagandy turystycznej;

- d) wydawnictwa, wysyłane zagranicę przez zakłady naukowe, instytucje i różne organizacje na podstawie otrzymanych ogólnych zezwoleń Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Wydziału Reglamentacji;
- e) kroniki filmowe wysyłane przez Przedsiębiorstwo Państwowe „Film Polski“ oraz przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w drodze wymiany z zagranicznymi placówkami Rzeczypospolitej Polskiej;
- f) wzory i próbki towarów, nie przeznaczone do sprzedaży i nie nadające się do innego użytku;
- g) paczki pocztowe wysyłane w formie darów do Z.S.R.R. o wadze do 5 kg z zawartością żywności, odzieży i obuwia przy zastosowaniu okólnika z dnia 16 lutego 1948 r. Nr PZ. 220 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 4) w części dotyczącej paczek do Z. S. R. R.

b) punkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Nie podlegają zwolnieniu od obowiązku przedstawienia przez stronę pozwolenia wywozu przesyłki pocztowe do wagi 500 g, zawierające:

- a) towary o charakterze handlowym;
- b) wszelkie precyzyjne narzędzia, instrumenty, przyrządy i aparaty jak np. mikrometry, lornetki, aparaty fotograficzne itp. przedmioty;
- c) artykuły żywnościowe, dozowane środki lecznicze, wyroby ze złota i ze srebra, surowce, półfabrykaty, nieprzerobione materiały.

Jednocześnie uchyla się okólnik z dnia 7 grudnia 1948 r. Nr PZ. 520 w sprawie wysyłania towarów w przesyłkach pocztowych do 500 g (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 28 z 1948 r.). Nr PZ. 230 z dnia, 27 maja 1949 r.

Poz. 47.

Oplaty za listy polecane i za poświadczaniem odbioru nadawane przez PKO.

W zarządzeniu Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 22 czerwca 1945 r. Nr PRP. 30 o podjęciu czynności P.K.O. przez placówki p.t. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 2/1945, poz. 22), zmienionym zarządzeniami: z dnia 26 lutego 1948 r. Nr PK. 232 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 5/1948, poz. 10) i z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr PK. 422 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 3/1949 r., poz. 7) w pkt. 6 zdanie pierwsze otrzymuje następujące brzmienie:

„Za przesyłki listowe zwykłe i polecane oraz polecane za poświadczaniem odbioru, wysyłane w interesie klientów przez P.K.O., a adresowane bądź do placówki p.t., bądź bezpośrednio do klienta, P.K.O. będzie uiszczała 50% taryfowej opłaty za przesłanie (od wagi listu) i pełną opłatę za polecenie i za poświadczanie odbioru na warunkach kredytowych“.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r.
Nr PK. 224 z dnia 18 maja 1949 r.

Poz. 48.

Uzupełnienie (Nr 6) przepisów „Oplaty i warunki przesyłania paczek za granicę“.

W załączniku do zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 3 czerwca 1948 r. Nr PZ. 228 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 12, poz. 27)

przeprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Stronica 71:

w pozycji Albania wszystkie dotychczasowe dane zastępuje się następującymi:

Albania¹⁾

Czecho-słowacja			2f	D 125 O PP	a) polskie	1) Tylko paczki z darami
1	3.00				2.40	
3	3.70				2.90	
5	4.40				3.40	
10	7.80				5.80	
15	11.20				8.20	
20	14.60				10.60	
					b) obce	
1					2.50	
3					3.00	
5					3.50	
10					6.00	
15					8.50	
20					11.00	

Warunki specjalne: Obecnie dopuszczone są tylko paczki rodzinne z darami, których zawartość przeznaczona jest wyłącznie do osobistego użytku odbiorców. Przesyłki o wadze do 20 kg, mogą być wysyłane do Albanii bez żadnych zezwoleń ze strony odbiorców; nie pobiera się tam od nich żadnych należności celnych.

Mogą one zawierać:

a) żywność wszelkiego rodzaju,

b) odzież i obuwie nowe lub używane,

c) inne przedmioty.

W adresie paczek należy podać czytelną uwagę „colis cadeau“ lub „Gift parcel“.

Przy Narodowym Banku Albanii stworzony został specjalny Komitet importowy, który upoważniony jest do uprzedniego przydziału dewiz. Nadawcy paczek powinni starać się przed wysłaniem artykułów posiadających wartość handlową o zapewnienie uprzedniego otrzymania dewiz przez odbiorcę.

Przesyłki nie odpowiadające tym warunkom zostaną zwrócone nadawcom względnie postąpi się z nimi stosownie do zarządzeń nadawców.

Paczki dopuszczone są tylko do miejscowości: Balish, Berat, Bicaj, Bilisht, Burrel, Delvinë, Durrës, Elbasan, Fier, Gjinokaster, Gostimë, Gramsh, Himarë, Jergucat, Kavajë, Kelcyre, Klos, Kolonjë, Konispol, Koplik, Korçë, Krüe, Kukës, Kukovë, Kurvelesh, Leskovik, Lesh, Libohovë, Librazhd, Lushnjë, Maqellarë, Milet, Peqin, Përmet, Peshkopi, Pogradec, Poliçan, Pukë, Sarandë, Shëjak, Shëngjin, Shëpal, Shkodër, Skrapar, Tepelenë, Tiranë, Tropojë, Vlonë, Zërqa.

Nr Pz. 322 z dnia 14 maja 1949 r.

Poz. 49.

Uzupełnienie (Nr 7) przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę“.

W załączniku do zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 3 czerwca 1948 r. Nr PZ. 228 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 12, poz. 27) przeprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. Stronica 70:

w tablicy F w nagłówku kolumny trzeciej po słowie „Danii“, dodać „Finlandii“,

2. Stronica 78:

w pozycji Finlandia wszystkie dotychczasowe dane zastępuje się następującymi:

Finlandia

Gdańsk 3 (bezpółśrednio)			1 f, s, a	D 150 D+Op 300	0.80*)	*) Osobne wynagrodzenie za przewóz morski, patrz tablica F.
1	1.55				0.80*)	
3	2.10				1.10	
5	2.55				1.30	
10	4.90				2.40	
15	7.75				4.00	
20	10.50				5.50	

Warunki specjalne: Och, E (tylko do miast, doręczane odbiorcom przez umyślnego posłańca są tylko zawiadomienia o nadejściu paczek).

Niedopuszczone jest przesyłanie następujących przedmiotów:

1. zapalek zawierających fosfor biały lub żółty;

2. kartek pocztowych, na których rysunek jest uwypuklony błyskotkami lub zlepkami miki względnie szkła tłuczonego, wysyłanych jako kartki pocztowe lub druki;

3. opium preparowane, osady i odpadki z opium;

4. nasiona branki, koniczyny czerwonej, jak również nasiona koniczyny mieszanej;

5. kapsli i naładowanych nabożów metalowych do broni palnej przenośnej, części składowych do niewystrzelonych pocisków artyleryjskich i zapalek;

6. losów loterii zagranicznych lub fińskich bez zezwolenia. Przesyłki tego rodzaju pochodzenia zagranicznego przyjęte omyłkowo, zwraca się do kraju nadania;

7. publikacyj niemoralnych. Wwóz lub usiłowanie ich wwozu uważa się za przemyt;

8. saletry chilijskiej, jeżeli towar zawiera 1% lub więcej chloranów lub nadchloranów, biorąc pod uwagę całość obu substancyj jako nadchloran potasu;

9. wytworów z odpadków pochodzących z orzeszków ziemnych, z których odciągnięto tłuszcz, a które w sumie zawierają mniej niż 20% tłuszczu surowego i proteiny surowej;

10. otrębów pszennych i żytnich nadpsutych oraz paszowej mąki pszennej i żytniej lub ich mieszaniny. To samo dotyczy innych wytworów sporządzonych z nadpsutych odpadków przemysłu mącznego;

11. otrębów pszennych oraz mąki pszennej i żytniej, do których domieszano jako paszę wzmacniającą mąkę ryżową, jęczmienną lub inne analogiczne produkty o mniejszej wartości.

Warunkowo dopuszczone są następujące przedmioty:

1. materiały niebezpieczne, zawierające truciznę oraz sulfonal i tuberkulinę, lecz jedynie, gdy są sprowadzane przez aptekarzy, drogerzystów, urzędowe zakłady naukowe i przemysłowe, rzemieślników i artystów, którzy potrzebują tych trucizn do wykonywania swego zawodu;

2. szmaty za specjalnym zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;

3. jedynie jajka kurze dobrej jakości na podstawie upoważnienia Kontroli Państwa dla masła. Warunek ten nie odnosi się do konserw jajek, sporządzonych w specjalny sposób;

4. mięso wieprzowe, wołowe, baranie, kozie, końskie i renów oraz produkty pochodne na podstawie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Świeże mięso może być sprowadzane tylko w całych sztukach zwierzęcych lub przedzielenych na dwie części, z wyjątkiem cielęciny i małych zwierząt, które powinny być sprowadzane w całych sztukach. Do każdej sztuki lub połówki należy dołączyć zaświadczenie weterynarza do tego upoważnionego, na którym to zaświadczeniu ma być podana rzeźnia i data uboju zwierzęcia oraz stwierdzenie, iż zwierzę zostało zbadane przez weterynarza bezpośrednio przed ubojem oraz że mięso zostało zbadane i uznane za zdatne jako pożywienie dla ludzi. Zaświadczenie to ma być zaopatrzone poświadczaniem fińskiego konsula rezydującego w kraju eksportującym, z którego wynika, iż weterynarz jest należycie upoważniony w swym kraju do występowania w charakterze inspektora od mięsa.

Wwóz mięsa w kawałkach mniejszych niż wyżej podane, dozwolony jest tylko w odniesieniu do mięsa solonego, wędzonego lub podwędzonego, suszonego lub gotowanego, do mięsa tego jednak należy dołączyć wyżej wzmiankowane zaświadczenie, podając, że zwierzęta i sztuki, z których mięso zostało wycięte, zostało zbadane w kraju eksportującym.

Wwóz mięsa skruszonego lub mielonego i krwi dopuszczony jest tylko za zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i do celów naukowych i technicznych;

5. przesyłki z opium, morfiną, kokainą i innymi środkami odurzającymi, wykonanymi w celach leczniczych lub naukowych, w postaci paczek pocztowych. Wwóz opium preparowanego i osadów z opium oraz odpadków z opium jest w zupełności zakazany. Zezwolenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy uzyskać dla wwozu opium surowego, morfiny, kokainy i heroiny oraz soli wyciągów z nich, które zawierają ponad 0,2% morfiny lub heroiny, względnie ponad 0,1% kokainy i heroiny. Takie samo zezwolenie jest wymagane dla wwozu wszystkich nowych substancji pochodnych morfiny i kokainy lub ich soli, jak również wszelkich zasad opium, jeżeli doświadczenia naukowe wykazały, iż mogą one być użyte do celów niewłaściwych i szkodliwych;

6. zwierzęta wszelkiego gatunku oraz pochodzące z nich surowe produkty za specjalnym zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Zwierzęta niszczące rośliny mogą być importowane oraz przesyłane w tranzycie tylko dla celów naukowych za upoważnieniem i według przepisów Ministerstwa Rolnictwa;

7. zboża mielone i nie mielone, nasiona, jarzyny, korzenie jadalne, pasza i podściółka za upoważnieniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. To postanowienie obejmuje również worki używane i inne opakunki z tkanin po zabezpieczeniu ich przed szkodliwością. Pasze wzmacniające tylko za upoważnieniem Ministerstwa Rolnictwa;

8. ziemniaki (wwóz i tranzyt) pod warunkiem, że przesyłka zawarta jest w nowych workach, koszykach lub skrzynkach, że worki lub opakowania posiadają plomby władzy powołanej dla ochrony roślin w kraju eksportującym, że do towaru dołączone jest zaświadczenie władzy powołanej dla ochrony roślin w kraju eksportującym, podająca wyraźnie nazwiska nadawcy i odbiorcy, ilość worków i skrzynek oraz miejsce w kraju eksportującym, gdzie ziemniaki wyhodowano; ta sama władza ma stwierdzić na zaświadczeniu, że ziemniaki nie są zarazone rakiem i że zaraza ta nie została stwierdzona w promieniu co najmniej 50 km; to samo dotyczy zarazy zwanej „Colorado“, która nie powinna być stwierdzona conajmniej 200 km od miejsca, w którym ziemniaki wyhodowano;

9. części składowe samolotów, jedynie za zgodą Sztabu Generalnego;

10. broń palną i amunicję za upoważnieniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;

11. almanachy i kalendarze tak fińskie, jak i szwedzkie, oraz wszelkiego rodzaju publikacje, których zasadniczą część stanowi kalendarz, tylko za pozwoleniem kompetentnych władz (Uniwersytet w Helsinkach—Helsingfors);

12. karty do gry podlegają należnościom stemplowym, a stempel winien być odcisnięty na asie karowym;

13. lekarstwa na podkładzie alkoholowym. Na wwóz ich może wyrazić zgodę Rada Państwa, w całości lub częściowo, instytucjom zajmującym się sprawami importu przedmiotów farmaceutycznych;

14. masło i ser za upoważnieniem Kontroli Państwa dla masła; towar winien być zaopatrzony umownym znakiem fabrycznym;

15. margaryna i ser z margaryny. Margaryna ma zawierać najmniej 82% tłuszczu, najwyżej jednak 10% tłuszczu mlecznego i 16% wody, ażeby mogła być dopuszczona do wwozu. Ser z margaryny ma zawierać tłuszcz inny niż mleczny i posiadać wskazówkę „fromage de margarine importe“ oraz nazwisko i adres importera; powierzchnia jego powinna być farbowana na kolor jasnoczerwony, za pomocą materiału farbującego, a nieszkodliwego;

16. tytoń surowy, jeżeli jest importowany przez fabrykantów tytoniu. Komiwojażerowie

mogą przywozić ze sobą tytoń surowy jako próbki;

17. cjanatrum i inne połączenia cjanowe dla niszczenia szkodników, jeżeli są sprowadzane przez instytucje państwowe, jak również przez instytucje komunalne, ugrupowania indywidualne i lekarskie za pozwoleniem zarządu lekarskiego.

W deklaracjach celnych należy podawać wagę brutto i netto oraz wartość towarów.

Przy cieniu są zasadniczo wymagane faktury zwyczajne. Dla faktur tych nie jest przepisana żadna specjalna forma.

Jeżeli do paczki dołączono na zasadzie umowy handlowej zawartej z danym krajem świadectwo pochodzenia lub fakturę konsularną, dokumenty te mogą być włożone do paczki lub dołączone do adresu pomocniczego. Świadectwa pochodzenia powinny być dostarczone przez nadawcę, a pozwolenie przywozu przez odbiorcę.

Odprawy celnej dokonuje urząd wymiany, jeżeli paczka przeznaczona jest do miejscowości, w której nie ma urzędu celnego. Odprawa celna za pośrednictwem poczty w miejscowościach, gdzie istnieje urząd celny, dokonywana jest tylko na prośbę odbiorcy.

Przywóz towaru zaopatrzonego znakiem fabrycznym zarejestrowanym w Finlandii jest za-

broniony, z wyjątkiem przypadku pisemnego wyrażenia zgody przez właściciela towaru. Towary posiadające niedokładne oznaczenia odnośnie ich pochodzenia lub rodzaju, lub których opakowanie posiada takie oznaczenie, zostaną skonfiskowane przez władze celne.

Towary, dla których na zasadzie układów handlowych wvóz jest wolny lub za zniżonymi należnościami celnymi, wydawane są jako wolne od należności celnych lub oclone według taryfy zniżonej:

- a) gdy pochodzenie towaru jest stwierdzone urzędowym świadectwem pochodzenia,
- b) bez przedstawiania świadectwa pochodzenia, jeżeli nie ma szczególnych powodów do podejrzeń, że pochodzenie jest inne niż to, które zostało podane.

Świadectwa winny być włożone do paczek lub dołączone do adresów pomocniczych.

Niedokładne lub niepełne podanie zawartości przesyłek w deklaracjach celnych nie powoduje ani zajęcia przesyłek ani innych skutków dla odbiorcy. Z przedmiotami zawartymi w tych przesyłkach postępuje się według postanowień celnych, bez względu na deklaracje celne sporządzone przez nadawcę.

W części IV dodaje się nowy punkt 6 o następującym brzmieniu: „6. Gdańsk 3 — dla paczek w obrocie z Finlandią“.

Nr PZ. 322 z dnia 8 czerwca 1949 r.

OKÓLNIKI:

Doręczanie pism urzędowych przez gminy.

Ministerstwo Administracji Publicznej powiadomiło Ministerstwo Poczty i Telegrafów, że przy przeprowadzaniu inspekcji gmin stwierdzono, iż niektóre władze państwowe oraz instytucje społeczne i gospodarcze nakładają na gminy obowiązek doręczania wszelkiego rodzaju pism adresatom zamieszkałym na terenie danej gminy.

W związku z tym Ministerstwo Poczty i Telegrafów podaje do wiadomości wszystkim placówkom p.t., że gminy są obowiązane do doręczania **pism urzędowych**, jedynie w przypadkach przez akt ustawodawczy wyraźnie określonych, tylko do tych miejscowości, do których nie jest zorganizowane doręczanie korespondencji przez pocztę.

Wszystkie placówki pocztowo-telekomunikacyjne, w których jest zaprowadzona służba listonosza wiejskiego winny o powyższym zawiadomić urzędy gminne, znajdujące się tak w miejscowym jak i zamiejscowym obszarze ich

doręczeń, zaznaczając, że przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie wszelkiej korespondencji zastrzeżone jest na podstawie art. 2-go ustawy z dnia 3 czerwca 1924 roku o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr 63, z 1933 r. poz. 481) państwowemu przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“. Kto narusza to prawo wyłączności poczty podlega, w myśl art. 33 zacytowanej ustawy, karze aresztu do czterech tygodni i grzywny do tysiąca złotych lub jednej z tych kar.

Ministerstwo jednocześnie podkreśla, że niedopuszczalne jest także wyřęczanie się listonoszów wiejskich w doręczaniu adresatom wszelkiego rodzaju korespondencji i czasopism przez pościanców gminnych i osoby trzecie.

Na powyższe ob. ob. Naczelnicy Urzędów i Kierownicy agencji pt. zwróć szczególną uwagę.

Nr Org. 1410 z dnia 30 maja 1949r.

Zbieranie i nadsyłanie informacji o zastępcstwie adwokackim.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów podaje poniżej okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9 maja 1949 r. Nr D.I.13/22/49 w sprawie zbierania i nadsyłania informacji o zastępcstwie adwokackim.

Warszawa, dnia 9 maja 1949 r.

Ministerstwo Skarbu

Nr D.I.13/22/49

OKÓLNIK

w sprawie zbierania i nadsyłania informacji o zastępcstwie adwokackim.

Zasadą zarówno w postępowaniu sądowym jak i administracyjnym jest, że adwokat po-

winien zawsze legitymować się pełnomocnictwem, udzielonym na piśmie.

Zasada ta jest obecnie przestrzegana tylko w sądach.

Wobec tego, że przestrzeganie tej zasady posiada istotne znaczenie dla Skarbu Państwa, szczególnie w zestawieniu z obowiązkiem prowadzenia przez adwokatów ksiąg podatkowych, zarządza co następuje:

I. 1) Od adwokatów, występujących w imieniu stron w postępowaniu wobec podległych Ministerstwu Skarbu władz, urzędów, instytucji lub przedsiębiorstw — należy żądać w **każdej sprawie** legitymowania się pełnomocnictwem pisemnym (oryginał lub odpis).

2) O każdym przypadku złożenia przez adwokata do akt sprawy pełnomocnictwa pisemnego należy sporządzić informację według załączonego wzoru Nr 1, czyniąc o tym na pełnomocnictwie adnotację następującej treści:

„Informację dla władz skarbowych sporządzono dnia”. Obowiązek sporządzenia informacji spoczywa na tym, kto pierwszy spotyka pełnomocnictwo przy sposobności urzędowego załatwienia sprawy.

3) W przypadku, gdy działalność adwokata w danej sprawie ogranicza się do interwencji ustnej (bez złożenia pisemnego wniosku) informację według wzoru Nr 1 oraz adnotację na pełnomocnictwie, o którym mowa wyżej w pkt. 2), należy sporządzić tylko przy pierwszym pojawieniu się adwokata na pełnomocnictwo. Jeżeli jednak adwokat okazuje pełnomocnictwo ogólne, a nie szczególne, należy na pełnomocnictwie zaznaczyć, w jakiej sprawie zostało okazane; gdy pełnomocnictwo takie zostaje wykorzystane przy załatwianiu różnych spraw o każdej nowej sprawie należy sporządzić nową informację i fakt ten odnotować na pełnomocnictwie.

4) Urząd, instytucja lub przedsiębiorstwo powinny przekazywać zbiorowo wymienione w pkt 2) i 3) informacje urzędowi skarbowemu właściwemu według miejsca zamieszkania adwokata w ciągu dziesięciu dni po upływie każ-

dego miesiąca kalendarzowego; jeżeli jednak informację należałoby przesłać do miasta, w którym znajduje się więcej, niż jeden urząd skarbowy, to:

a) w miastach: Białystok, Bielsk, Chorzów, Częstochowa, Gdańsk, Gdynia, Gliwice, Gorzów, Kalisz, Kielce, Piotrków Trybunalski, Radom, Sosnowiec, Szczecin, Wałbrzych, Wrocław — informacje należy przysyłać do pierwszego urzędu skarbowego w danym mieście (to zn. do urzędu skarbowego oznaczonego cyfrą „1”);

b) w miastach: Bydgoszcz, Katowice, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Warszawa, Wrocław — informacje należy przysyłać do izby skarbowej w danym mieście.

II. Za zaniebdanie obowiązków, określonych w nin. zarządzeniu należy winnych pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Minister Skarbu

Wzór Nr 1

Stempel sądu, urzędu
instytucji lub przed-
siębiorstwa.

. dnia . . . 19... r.

Adwokat zamieszkały w
. ul.
występuje w imieniu
(wymienił mocodawcę i jego adres),
w sprawie
działając na zasadzie pełnomocnictwa z dnia
19 r.

(podpis sporządzającego informację
M.Sk. Nr 1.
informacja o zastępstwie adwokackim.

Do powyższego okólnika należy się stosować analogicznie i zawiadamiać bezpośrednio właściwe urzędy skarbowe o zastępstwie adwokackim — w sposób podany we wzorze Nr 1.
Nr Pr. 71 z dnia 2 czerwca 1949 r.

Ryczałtowanie opłat za przesyłki listowe Narodowego Banku Polskiego.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów udzieliło Narodowemu Bankowi Polskiemu i jego Oddziałom zezwolenia na nadawanie za opłatą ryczałtową przesyłek listowych zwykłych i polecanych oraz za poświadczeniem odbioru, wysyłanych w obrocie krajowym w czasie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia 1949 r.

Przesyłki te muszą być nadawane za pomocą pocztowych książek nadawczych. Na każdej przesyłce musi być umieszczony na stronie adresowej dokładny adres nadawcy oraz napis: „Opł. poczt. ryczałt. — zarz. M. P. i T. Nr PK 223 z dnia 18.V.1949 r.”.
Nr PK. 223 z dnia 18.V.1949 r.

Wpłaty z inkasa składek członkowskich Związków Zawodowych.

Na podstawie umowy z Komisją Centralną Związków Zawodowych Poczta Kasza Oszczędności podjęła z dniem 1 kwietnia 1949 r. inkaso składek członkowskich Związków Zawodowych.

Wpłaty z tytułu składek powinny być doko-

nywane przez Rady Zakładowe, Koła i Oddziały Związków Zawodowych wyłącznie w kasach Centrali, Oddziałów i Ekspozytur P.K.O., a w miejscowościach, w których nie ma placówki P.K.O., w Powiatowych Komunalnych Kasach Oszczędności.

Placówki pocztowe nie są natomiast upoważnione do przyjmowania tego rodzaju wpłat, ponieważ z przyjęciem wpłaty wiąże się równocześnie wydanie znaczków członkowskich.

Dla wpłat składek członkowskich Związków Zawodowych został wydany specjalny 4-odcinkowy blankiet nadawczy koloru różowego z nadrukiem „K.C.Z.Z.“, zamieszczonym z lewej strony odcinka dla P.K.O. (druk P.K.O. — KCZZ/3.49). Pomimo zamieszczonego na odwrotnej stronie blankietu pouczenia dla wpłacających, że za pomocą tych blankietów nie można dokonywać wpłat w placówkach pocztowych, zdarza się coraz częściej, że tego ro-

dzaju wpłaty dokonywane są przez Rady Zakładowe, Koła i Oddziały Związków Zawodowych w placówkach pocztowych, co uniemożliwia P.K.O. właściwe zarachowanie wpłaty, powodując następnie jej zwrot.

W związku z powyższym zwraca się uwagę, że placówki pocztowe nie powinny przyjmować wpłat z tytułu składek członkowskich Związków Zawodowych, dokonywanych za pomocą podanych wyżej blankietów nadawczych, lecz kierować wpłacających do właściwej instytucji kredytowej.

Nr PK. 511 z dnia 16 maja 1949 r.

Wydzielanie przedmiotów z paczek zagranicznych.

Stwierdzono, iż niektóre placówki oddawcze dokonują wydzielania we własnym zakresie z paczek zagranicznych, wbrew postanowieniom § 19 instrukcji pocztowo-celnej (II.P13) przedmiotów obciążonych opłatami wyrównawczymi, przy czym te wydzielone nadwyżki towarów przesyłają w osobnych przesyłkach do odpowiedniego urzędu pocztowo-celnego, żądając obniżenia sumy należności skarbowych (celnych).

Zwraca się uwagę, że postępowanie takie jest niedopuszczalne. W razie zrzeczenia się

przez odbiorcę paczki nadesłanej do urzędu przeznaczenia pewnych przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa, należy do właściwego urzędu pocztowo-celnego zwrócić paczkę z całkowitą jej zawartością. Do takich zwracanych paczek należy dołączyć wszystkie przynależne dokumenty jak kwit celny, adres pomocniczy, zaawizowanie o przesyłce oraz pisemne oświadczenie adresata o zrzeczeniu się towaru.

Nr PZ. 250 z dnia 3 czerwca 1949 r.

Wprowadzenie druku nr 628 pod nazwą „Lista wypłat dodatku za pracę w pocztach ruchomych.“

Wprowadza się do użytku przełożeń poczt ruchomych na kolejach i traktach druk nr 628 (format A4) pod nazwą „Lista wypłat dodatku za pracę w pocztach ruchomych“, który ma służyć do wypłaty dodatku za pracę w pocztach ruchomych w miejsce używanych dotychczas formularzy, sporządzanych według różnych wzorów przez poszczególne dyrekcje.

Druku tego należy używać w 2 egzemplarzach i wypełniać kopiowym ołówkiem ściśle według nadruku przez kalkę. W kolumnie o-

znaczony „Potwierdzenie spóźnienia i inne uwagi“ winien naczelnik urzędu lub kierownik oddziału poczt ruchomych potwierdzać każdorazowe spóźnienie poczty ruchomej, uzasadniające wypłatę dodatkowej należności z tego tytułu. Z końcem każdego miesiąca oryginał dołącza się do ogólnego rachunku miesięcznego, zaś kopia pozostaje w urzędzie.

Spis druków używanych w służbie pocztowo-telekomunikacyjnej należy uzupełnić.
Nr PKM. 300 z dnia 21 maja 1949 r.

Ograniczenie służby telegraficznej z Birmą

Ruch telegraficzny z Birmą zostaje ograniczony, aż do odwołania tylko do następujących miejscowości: Akyab; Bassein; Burma; Bhamo; Gangaw; Homalin; Kalewa; Katha; Burma; Kyaukpyu; Mandalay; Mawlaik; Mergui; Mo-

gok; Moulmein; Myitkyina; Paletwa; Paungbyin; Rangoon; Sandoway; Tavoy; Victoria Point; Burma.

Nr PZ. 770 z dnia 4 czerwca 1949 r.

Ograniczenie służby telegraficznej z Chinami.

Ruch telegraficzny z Chinami podlega następującym ograniczeniom: Telegramy przyjmuje się na ryzyko nadawcy. Telegramy z odpowiedzią opłaconą =RP= nie są dopuszczone. Telegramy mogą być przyjmowane do następujących miejscowości: Shanhai, Hankow, Nanking, Peiping, Taiyuan, Tsientsin, Sian, Sochov i innych miejscowości południowych Chin. Telegramy przeznaczone do północno-chińskich prowincji muszą być redagowane w języku jawnym.

Mogą być przyjmowane również telegramy do następujących prowincji Chin środkowych:

Anhwei, Chekiang, Kiangsu (wraz z miejscowościami: Hankow, Hangyang i Wucheng), Hupoh, Fukien, Hunan, Kansu, Kiangsi, Kwangsi, Kwangtung, Kweichow, Ningsia, Shanse, Sinkang, Sinkiang, Szechuan, Taiwan, Tibet, Tsinghai i Yunnan.

Telegramy przeznaczone do Chin południowych winny być redagowane w języku jawnym angielskim, francuskim lub rosyjskim.

Równocześnie uchyla się ograniczenia podane w okólniku telegraficznym PZ. 750 z dnia 23 maja br.

Nr PZ. 770 z dnia 9 czerwca 1949 r.

Zakaz wydawania druków manipulacyjnych i wydawnictw przez Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów stwierdziło, że uprawnienia nadane Dyrekcjom do wydawania druków manipulacyjnych zdecentralizowanych oraz wydawnictw spowodowały znaczne przerosty na tym odcinku, będące w sprzeczności ze stosowaną akcją oszczędnościową. W związku z powyższym zarządza się:

- a) z dniem 1 lipca 1949 roku znosi się uprawnienia Dyrekcji w odniesieniu do wydawania druków zdecentralizowanych i wydawnictw,
- b) wydane dotychczas druki winny być wy-

korzystane aż do ich całkowitego wyczerpania,

- c) na przyszłość nowe wydawnictwa urzędowe i druki mogą być wydawane po uprzednim uzyskaniu na nie zezwolenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów (Wydział Gospodarczy),
- d) po wyczerpaniu zapasu druków zdecentralizowanych, na przyszłość do użytku służbowego należy używać wyłącznie druków centralnego nakładu.

Nr AG. 500 z dnia 8 czerwca 1949 r.

KOMUNIKATY:

Nowe bloczki do przyjmowania zleceń na prenumeratę czasopism.

Urzędy i agencje p.t. otrzymają wkrótce nowe bloczki do przyjmowania zleceń na prenumeratę czasopism „Rolnik Polski“, „Przyjaciółka“, „Gromada“ i „Chłopska Droga“. Bloczków tych należy ze względów oszczędnościowych używać dopiero po wyczerpaniu posiadanych bloczków dotychczasowego typu, używanych

przy przyjmowaniu zleceń na prenumeratę wymienionych wyżej czasopism.

Nowe bloczki wprowadza Ministerstwo P. i T. do użytku placówek p.t. jako próbne, na okres 3 miesięcy.

Po tym okresie bloczki zostaną, w razie potrzeby, poprawione lub zmienione.

Nr PK. 323 z dnia 20 maja 1949 r.

Poszukiwanie dłużników.

Następujący dłużnicy są poszukiwani przez Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów:

w Katowicach:

1. RADZIO STANISŁAW, b. abonent telef. Nr 312-77 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Kochanowskiego 2/8.
2. KORZENIOWSKI EDMUND, b. abonent telef. Nr 4/64 R. U. T. T. 8. Chorzów, zamieszkały Bytom, Kraszewskiego 1—2.
3. JAROSZEWICZ KAZIMIERZ, b. abonent telef. 613-37 R. U. T. T. Sosnowiec, zamieszkały Sosnowiec, Piłsudskiego 16.
4. SKORUPA ANTONI, b. abonent telef. Nr 4020 R. U. T. T. Chorzów, zamieszkały Bytom, Katowicka 6.
5. DRIKER LEON, b. abonent telefon. Nr 34310 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Batorego 10.
6. ZIEMBICKI ROMAN, b. abonent telef. Nr 347-32 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Teatralna 6.
7. PIETSZAK Porucznik b. abonent telef. Nr 35579 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Andrzeja 6.
8. SUPEL KAZIMIERZ, b. abonent telef. Nr 333-44 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Mickiewicza 28.
9. KAROLAK KAZIMIERZ, b. abonent telef. Nr 324-74 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Kochanowskiego 16.
10. MALINOWSKI LEON, b. abonent telef. Nr 337-80 R. U. T. T. Katowice, zamieszkały Katowice, Gliwicka 2.
11. BERECHOWSKI IGNACY, b. abonent telef. Nr 304-18 R. U. T. T. Katowice, ur.

20.I. 1906 r. Tarnów, syn Mikołaja i Antoniny.

12. KAŁUŻA ANDRZEJ, b. abonent telef. Nr 317-62 R. U. T. T. Katowice, ur. 24.XI. 1915 r. Sącyn pow. Kozienice, syn Tadeusza i Bronisławy.
13. KOLAŃSKI ZYGMUNT, b. abonent telef. Nr 332-07 R. U. T. T. Katowice, ur. 23.XI. 1912 r. Dąbrówka Mała, syn Aleksandra i Zofii.
14. SĘDZISZEWSKI WŁADYSŁAW b. pracownik U. B. w Katowicach, b. abonent telef. Nr 347-55 R. U. T. T. Katowice.
15. LAUDA ANTONI, b. abonent telef. Nr 2267, zamieszkały w Bielsku, Piłsudskiego 7.

w Warszawie:

1. CHMIELEWSKI FRANCISZEK, b. kierowca samochodowy P.U.P. ur. 28.3. 1907 Gołków.
2. KURZEJA JERZY, b. pracownik techniczny 10 gr. ur. 14.XII. 1927 r. Opatów Kielecki.
3. LUBICZ - ŁAPIŃSKI ZBIGNIEW, b. absolwent kursu teletechnicznego ur. 20.IX. 1922 r.
4. ROMANOWSKI KONSTANTY, b. kontr. mł. poczt. 10 gr. up. Warszawa 2, ur. 30. IX. 1924 r. Góra Kalwaria.
5. SUCHODOLSKI WŁADYSŁAW b. kontr. monter W. T. M. ur. 5.V. 1911 Warszawa.

6. PLUCIŃSKI ARKADIUSZ b. absolwent kursu teletechnicznego ur. 4.XII. 1926 r. Łódź.

W razie uzyskania drogą wywiadu wiadomo-

ści o miejscu pobytu wymienionych osób należy o tym zawiadomić właściwą Dyрекcję Okręgu Poczty i Telegraf.

Nr Pr. 71 z dnia 8 czerwca 1949 r.

Legitymacje unieważnione:

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyрекcję Okręgu P. i T.	Nr legitymacji	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe
Lublin	1058	Kamińska Stanisława	asystent	R. U. T. T. Lublin
Olsztyn	1184	Rutkowska Irena	kontr. asystent	R. U. T. T. Białystok
Poznań	161	Stużkowski Bogdan	kontr. asystent	u. p. t. Drezdenko

O osobie legitymującej się unieważnionym dokumentem należy zawiadomić organa M. O.,

dokument zaś odebrać i przesłać Dyрекcji Okr. P. i Telegrafów.

Nr Pr. 71 z dnia 8 czerwca 1949 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczty i Telegraf. Warszawa, pl. Małachowskiego 2, p. 500. Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O.

Nr I — 3000. Prenumerata za II-gi kwartał wynosi 200 zł.

